

Helena Čehovin Gerželj

SERGIO IN BRUNA

Osebe:

SERGIO: debel, majhen, z očali, 54 let

BRUNA: visoka, vitka, urejena, 52 let

SILVO: postaven, možat, 47 let

PRVI PRIZOR

Bruna strastno igra na pianino, medtem ko Sergio v kopalnem plašču vneto gleda nogometno tekmo.

SERGIO: Bruna, zapri vrata.

Ne slišim nič, Bruna!

Bruna, basta!

BRUNA: Se sproščam.

SERGIO: Jaz pa se ne morem!

BRUNA: Na prehodu bi se lahko oba!

SERGIO: Pojdi tekat po dvorišču, da ne boš toliko lajala.

BRUNA (*Preneha z igranjem.*): Kaj si rekel?

SERGIO: (*Televiziji.*) Gol! Dai, dai. Gol, gol, dai ...

BRUNA: Ponovi še enkrat, če si upaš.

SERGIO (*Televiziji.*): Dai, forzaa! ... Kaj piskaš, stronzol!

Bruna začne glasno igrati na pianino, zraven pa še malo zalaja.

SERGIO : Ma Bruna, kaj me prav zajebavaš!

Bruna! (*Gre proti vratom.*) Dio porco di baba. (*Zaloputne z vrati. Vrata se sesujejo. Bruna preneha z igranjem.*)

BRUNA: Ma sei matto?

SERGIO: Uu, cazzo.

BRUNA: Ma kaj ni čudno, da se vedno ravno tebi ...

SERGIO: Dai, lascami stare!

BRUNA: No, me zanima, kako boš zdaj to popravil, me prav zanima.

SERGIO: Bruna, stai zitta! (*Teče k televiziji.*) Dai, gol! Forza, forza, dai ...

BRUNA: Sergio, ne dovolim, da bodo vrata ležala tu cel teden ...

Helena Čehovin Gerželj

SERGIO: Daai, teci, teci ... Ma budalo furlansko, kaj piskaš pred golom!

BRUNA: Sergio, ne dovolim, da bodo vrata ...

SERGIO: Ma imaš srečo, da je polčas, veš.

BRUNA: Skozi okno ti bom zakadila to televizijo.

SERGIO: Jaz pa tebi klavir.

BRUNA (*zase*): Če bi rojevala ne bi opazil.

SERGIO: Kaj boš rojevala pri teh letih, lepo te prosim.

BRUNA: Gianna Nannini jih je imela 54, ko je prvič rodila.

Sergio vzame imenik in sede pred televizijo.

SERGIO: Gianna Nannini je Gianna Nannini, ti si pa Bruna Bocchino.

Kje je številka?

Bruna sede nazaj k pianinu.

BRUNA: Katera številka?

Bruna začne igrati.

SERGIO: Ma boš nehala zdaj, če morem telefonirat'.

BRUNA: Ko boš telefoniral bom nehala.

SERGIO: Nehaj in povej, kje je številka?

BRUNA: 03143 ... (*Preneha z igranjem.*) A, ma ... ti misliš od majstra številka.

SERGIO: Ja, od majstra, ja.

BRUNA: Ne vem, mislim ... Ma lepo te prosim, Sergio, kako bom jaz vedela števil ... am ... kje je številka od majstra.

Bruna nadaljuje z igranjem. Sergio stopi k njej.

SERGIO: Pa kdo ti je zadnjič popravil vrata.

Bruna preneha z igranjem.

BRUNA: Ja, ... sosed, ne.

SERGIO: Kateri sosed?

BRUNA: Ja najin sosed ... Zna ... to.

SERGIO: Pa kaj dela.

BRUNA: Ja, kaj jaz vem. Servis. Podmazanje, vrtanje, čiščenje cevi ... take stvari.

SERGIO: Uuu. Ti, ma ... je dobro imet' takega soseda, a?

Helena Čehovin Gerželj

BRUNA: Ma ja kaj, sem ga poklicala in ...

SERGIO: A poklicala si ga?

BRUNA: Ma slučajno sva se srečala ko ... sem nesla smeti ... Sem mu rekla, da imam ... imava problem in da rabim servis ... in je naredil ... svoje.

SERGIO: Kaj zdaj. Si ga poklicala al' sta se srečala pri smeteh?

BRUNA: Ne. Sva bila pri smeteh in potem je on že šel in sem ga poklicala nazaj k smetem in sem ga vprašala če zna podret' ... am ... stara vrata in montirat ... nova.

SERGIO: Una roba incredibile.

BRUNA: Kaj, ... zakaj?

SERGIO: Ja, nimava telefonske.

BRUNA: Aja. Ne, nimava, ne.

SERGIO (*Teče k televiziji.*): Ma no, dai. Je že drugi polčas. Daj snemat, cara. Skočim do soseda.

BRUNA: Ne, ne. Bom šla jaz. Ti kar glej tekmo ...

SERGIO: Ne, Bruna, ti kar vadi. Grem jaz, saj ni problema.

BRUNA: Ne Sergio, grem jaz, ker ti ga sploh ne poznaš.

SERGIO: Ma kaj ne, če sem ga zadnjič gledal, ko je kosil travo.

Bruna se medtem obuje.

BRUNA: Bom šla jaz. Glej, sem že obuta in ti si v kopalnem plašču. Ciao ...

Sergio stopi k ogledalu in si začne zalizovati frizuro. Zazvoni telefon.

SERGIO (*Proti telefonu.*): Gledam tekmo! (*Telefon zvoni.*) Gle-dam tekmo! (*Telefon zvoni.*) Basta! (*Telefon utihne.*)

Vstopita Bruna in Silvo. Sergio v trenutku skoči pred televizijo.

SILVO (*Bruni*): Veš, da bomo zrihtali Brunica ...

BRUNA: Evo Sergio, to je Silvo.

SERGIO: Majster Silvo, a? Piacere, piacere.

Silvo se prisiljeno nasmehne.

SILVO: A, ma ... je ... ste vsi.

SERGIO: O, vsi, vsi. Danes smo vsi. Jaz, Bru-nica in moja Kelly ... O mamma mia! Kelly! Kelly! (*V copatih zdrvi iz stanovanja.*)

BRUNA (*Za njim.*): Sergio!

SILVO: Danes si pa nekam ... eksplozivna, a Brunica?

Helena Čehovin Gerželj

BRUNA: Ja? Smo imeli s šolo športni dan, smo se z otroci vozili s tramvajem po Trstu.

SILVO: O, lepo. Veš, jaz bi tudi rabil kakšen tak športni dan, da se malo pretegnem ...

BRUNA: Ma dai Silvo.

SILVO: No, no, je že dolgo, kar sem se vozil s tramvajem po Trstu, saj veš.

Bruna pokaže na vrata.

SILVO: Na, pa so spet na tleh. To je ... mačji kašelj postavit' na mesto, veš.

BRUNA: Ampak midva nimava mačke, samo Kelly je.

SILVO: Brunica. Mačji kašelj se reče, ko narediš nekaj brez problema. Come da niente.

BRUNA: Alora super.

SILVO: Ja, ja, saj pravim za Slovenca to ni problem ... nasaditi ena vrata.

BRUNA: Sergio je rekel, da je nekaj narobe s panti.

SILVO (*Si ogleduje.*): Ma nič ni narobe Brunica, daj. Bomo podmazali, povrtali ...

BRUNA: Ampak Sergio je zadnjič rekel, da se mu zdijo zviti in da bi jih ...

SILVO: Brunica, nič ni narobe, glej, dvigneš in nasadiš ... opa. (*Nasadi vrata.*) Vidiš? Come da niente.

BRUNA: Joj Silvo, kako si ti močen.

Vstopi zadihan Sergio z majhnim kužkom v naročju.

BRUNA (*Vzame psičko.*): O piccolina mia, kaj si šla malo pohajat', a? (*Odhaja s psom.*) Pridi, pridi, bova malo popapcali, ja ... Si žejna ti, ne? Ja, pridna, ja ...

SERGIO (*Silvu*): To je moja Kelly, poverina, poverina.

SILVO: A, me veseli.

SERGIO: Zjutraj sem jo spustil lutat, potem pa ... hvala bogu ne gre daleč. (*Teče k televiziji.*) Danes je el classico ...

SILVO: Ja, je problem z živalmi, ja. Potem ti jo pa povozi in moraš še škodo plačat'.

SERGIO (*Se ustavi.*): Kakšno škodo?

SILVO: Ja, na avtu.

SERGIO: Ma ne, res?

SILVO: Kaj pa misliš. Tik tak si ob 1000 evrov.

SERGIO: 1000 evrov, o dio porco, ma ne bo šla več ven, ne, ne. Ji bom prinesel pesek in bo tu notri srala. (*Pogleda vrata.*) Si menjal pante?

SILVO: Ne ne, panti so ko' novi. Samo nasaditi je bilo treba.

SERGIO: Ma ne vem, veš. Ta roba skozi pada dol pa gor, pa dol pa gor ...

Helena Čehovin Gerželj

SILVO (*Se postavi pred vrata.*): Ne, ne, sem zravnal, sem vse poglihal. Sicer sem moral povrtat', podmazat', dvignit', nasadit'... sem se kar namatral, veš. Jebemti so težka ta vrata, ti rečem ...

SERGIO: Bem, dobro, dobro. ... Koliko?

SILVO: Cc ...ja, trideset.

SERGIO: Kaj trideset?

SILVO: Trideset evrov.

SERGIO: Za ... vrata ...

SILVO: ... Ja, drago za popizdit, vem. Ma kaj misliš? Še mačka se ne goni več zastonj.

SERGIO: Ma midva nimava mačke.

SILVO: Vem. To se samo tako reče. Ti pravim, danes še scat ne moreš zastonj.

SERGIO: Ma vem, kaj boš pravil, daj. Sem že 20 let v Sloveniji. Vse stane. V Italiji te obere davkarija, babe pa povsod.

SILVO: Pa koliko jih imaš?

SERGIO: Ah ... 54. Ma pazim nase ...

SILVO: 54? Pa Bruna ne ve zanje?

SERGIO: Ja, ve, ve. Saj jih ima tudi ona 52, kaj misliš.

SILVO: O, ma daj, ma ... Ti ne bom nič računal za vrata ... posodi meni samo eno ...

SERGIO: Ma lepo te prosim, bodi srečen, da jih imaš manj. Potem se ti vse povesi in ... ah ...

SILVO: Povesi?

SERGIO: Če bi lahko leta posojal, ja. Ha, to bi bil biznis.

SILVO: Aa ... ja, haha, leta, ja. To bi bil, ja. Potem si pa predstavlja, da te ena taka stvar (*Pokaže na vrata.*) stane 30 evrov. Pa to je za znoret.

SERGIO: In konkurenca je tudi huda.

SILVO: Huda, huda.

SERGIO: In ti žabarji so prav povsod. Poslušaj. Sem dobil ene prte, ma take, taprave, ti pravim. Stare 150 let, ročno delo, ni da ni. Jih nabavim enih 30, ma roba stane po 200, 300€ eden, ne?

SILVO: Ja, ja.

SERGIO: No. In ti pridejo neki Lublančani ... so kupili prostore nasproti mene, ne?

SILVO: Ja. Ja.

SERGIO: No. In nasproti moje trgovine začnejo prodajat' iste prte. Ma veš, kaj pomeni iste, ne? Iste.

SILVO: Ja, jebemti, ja.

Helena Čehovin Gerželj

SERGIO: Cena pa, normalno, nižja za pizdjo dlako. In kam ti bodo šli ti škrti Slovenci ... pardon ... ne mislim tebe, saj veš, tiste, z mesta ...

SILVO: Ja, ja razumem.

SERGIO: ... Normalno bodo šli k sosedovim.

SERGIO : Ma ja normalno, kaj.

Pride jezna Bruna, ki z roko pokriva mikrofon na slušalki.

BRUNA (*Sergiu, tiše.*): Kliče tvoja mama in pravi, da bi rada prišla na slovensko podeželje čez poletje. K nama. Ti prego, non lasciarla arrivare, perche questo e l' unico tempo quando siamo liberi e ...

SERGIO: Basta, basta. Dammi il telefono. (*Bruna mu da telefon. Sergio odhaja.*) Ciao mamma, come stai? ...

BRUNA: Hvala Silvo, veš. Res, si zlat.

SILVO: Ma ni problema Brunica, ni problema.

BRUNA: Sem ti kaj dolžna, povej.

SILVO: Ma Brunica, ti si dama, no. Mislim ... od take dame, ne morem zahtevat denarja ... Pokliči za kakšno kavico ... ko boš sama ...

BRUNA: Oh, kako si hecen Silvo.

SILVO: No, saj drugače sem Sergiu povedal, to je delo, to ni... Mislim, saj vidiš, Sergio to ... mislim, tega ne zna vsak. To je 30 evrov, to, to ni hec. Samo ti Brunica pa ... Bova spila eno kavico ... sama ... pa bova zraven še vrata popravila ...

BRUNA: Ti me vabiš prav k sebi, na ...

SILVO: A, ne, ne. K sebi pa ne, veš ... pri meni je ... mama ne mara, da vozim ženske po hiši, saj veš. Danes ena, jutri druga. Ne pusti, da bi ...

BRUNA: Pa ne da se bojiš svoje mame, Silvo?

SILVO: Jaz spoštujem svojo mamo.

BRUNA: A, spoštuješ.

SILVO: Slovenci imamo to v krvi.

BRUNA: A res?

SILVO: Ja, tako mora bit', to ... ni pardona.

BRUNA: No, ma kaj bova pol' kavo pila. Spijva rajši en glaž vina, m?

SILVO: Ma se razume, Bruna, en glaž bova ja spila.

Trenutek tišine.

BRUNA: Silvo, ne morem odpret.

SILVO: Daj, meni.

Helena Čehovin Gerželj

Silvo si buteljko zatakne med korak.

SILVO: Vleci, Bruna, vleci.

Bruna končno izvleče zamašek. Ob tem se blazno zabavata, trčita, prekrižata roke in spijeta požirek. Silvo jo hoče poljubiti.

SILVO: Boš sama zvečer?

BRUNA: Greva na poker. Sergio igra vsak večer, saj veš, drugače ...

SILVO: Pa ostani doma. Take ženske kot si ti, ne bi smele hodit' v kazino. *(Potiho.)* Veš, to mi je pa mama povedala. Je rekla, da v kazinoje hodijo same ... *(še tišje)* putane.

BRUNA *(Se smeje.)*: Kako si ti hecen, Silvo.

Zaslišijo se cerkveni zvonovi.

SILVO: O, ura za marendo. Jebemti mi že kruli, vidiš. Saj ne zameriš, ne Brunica. Če nisem točen mi ... mama vedno teži in ...

BRUNA: Ma ni problema, daj. Hvala za vrata.

Silvo ji pokaže naj ga pokliče, Bruna se zasmije in mu zapre vrata pred nosom. V tem pride Sergio.

SERGIO: Si mu plačala?

BRUNA: Ma - ja. Caro mio, Slovincu odpreš eno buteljko in takoj pozabi na šolde.

SERGIO: Veš, da če Kelly povozi avto, bo treba plačat' 1000 evrov, mi je povedal sosed.

BRUNA: Ma pusti ti soseda piccollino. Se mi zdi malo mona.

SERGIO: Ne bo več srjala zunaj, ni variante. Ji bom naredil peskovnik tam pri vratih ...

BRUNA: Ma lepo te prosim Sergio, pes mora tudi kaj ven.

SERGIO: Ne bo šla ven in basta! Ne bom jaz plačeval.

BRUNA: Jaz pa ne bom imela pasjih drekov po stanovanju. Oštja cele dneve da bom ribala ...

SERGIO: Kaj sta pila?

BRUNA: Vino, saj ti pravim.

SERGIO: Katero vino?

BRUNA: Ma tam sem nekaj odprla ... samo da je, daj.

SERGIO: Bruna, kaj si ti normalna. Kaj si ti normalna!

BRUNA: Ma kaj se dereš!

SERGIO: Zakaj si mu dala pit to vino!!!

BRUNA: Se boš nehal dret name!

SERGIO: Bruna ...

Helena Čehovin Gerželj

BRUNA: Če bi ti imel kaj pojma, kot ga imajo na primer slovenski moški, bi znal sam nasaditi ena benedetta vrata!!!

SERGIO: Bruna, jaz prisežem, da te bom zadavil!!!

BRUNA: Zakaj mu nisi pa ti plačal 30 eurov?

SERGIO: Kaj ti veš koliko stane taka flaška?!

BRUNA: Ma en glaž je spil.

SERGIO: To sem priigral na pokru, Bruna ...

BRUNA: Saj priigraš vsak večer nekaj, madona. Zaradi ene flaške zdaj cela barufa...

SERGIO: Ta flaška je vredna več kot 1000 evrov, razumeš?! To je edino, kar bi lahko zvečer zastavil!!

BRUNA: Kako edino?

Sergio vstane in gre k telefonu.

BRUNA: Kako edino, kam greš zdaj?

SERGIO (*Na pol v joku.*): Poklicat' mamó.

SE NADALJUJE